

domsforsørgelse, at faae deres Alderdoms-Underhold paa den Maade, som omhandles i en anden af de Paragrafer i Grundloven, der omhandle Erhvervsordningen, nemlig det Underhold, som Fattighjælp byder (Højmarksark: Det er der Snagen, der foretrækker); det gjøre de, der ikke frivillig offrer Noget. Endelig blev der gjort en tredie Hovedindvending, saavidt jeg ser, nemlig den, at dette Lovforslag ved at henlægge Bestyrelsen under Livsforsikringsanstalten og ved at centralisere det særlig i Kjøbenhavn, skulde være gaaet en Veit, som man ikke vilde kunne billige i dens Konsekvenser. Det forekommer mig nu her, at Lovforslaget ialtsald ogsaa ved den Begrændsning, det har, aabner al ønskelig Mulighed for at komme bort derfra, hvis det skulde synes uheldigt. Det opretholdes i § 1, at den nye Anstalt skal have sin egen Formue, der ikke maa sammenblandes med Statsformuen eller med den under Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 henhørende Formue. Ved dette første Forløb, ved at henlægge det under Livsforsikringsanstalten, vinder man det, som jeg skulde tro, ikke alene enhver Mand af de højere stillede Samfundsklasser, men ogsaa Arbejderne se, er en Hovedsag, der at staffe fuld Garanti for en Styrelse, det sikrer Niemedet, der ikke udfatter det for det Eine eller det Andet, der kan sætte hele Formaalet i Fare. Det opnaar man ialtsald ved denne Bestyrelse, som utvivlsomt vil være en god Bestyrelse. Det Punkt, der forekommer mig at være det svageste i Lovforslaget, og som er fremdraget baade af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) og det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (Suel), og som jeg vilde ønske kunde blive anderledes, hvis man iøvrigt behandler og fremmer Lovforslaget, angaar den Maade, hvorpaa Indtrædelsen kan ske, og Indskudet kan betales. Jeg vilde anse det for saare ønskeligt, om der paa dette Omraade kunde, og det forekommer mig, at det maatte kunne gøres — det er jeg enig med de ærede Herrer i — skabes en større Frihed. Jeg kan godt forstaa Tanken, at der skal være Præmie for Regelmæssighed og Forsynlighed, og at der derfor lægges Vægt paa, at en forudsat Plan regelmæssig holdes; men noget Andet er det, at der ikke alligevel skulde kunne være en langt større Frihed med Hensyn til Indbetalingerne og Gjennemførelsen, Erhvervelsen end den, Lovforslaget byder. Jeg gjør opmærksom paa, hvor vigtigt det vilde være netop for at faae alle de private Virksomheder til at støtte det, saale-

des som det er ønsket og forudsat, at Lovforslaget indeholdt Muligheden af at gjøre Livrenten saa stor som 300 Kr.; der bør her forudsættes mulige Tilskud af Arbejdsgivere og Arbejderforeninger. Det er netop Noget, som i høi Grad vil fremme ogsaa disses Medvirkning til Sagens Fremme, naar det bliver muligt for dem ved, f. Ex. naar Arbejdere have tjent dem i saa og saa lang Tid, da at sige til dem: Nu gjør jeg det og det for Eders Alderdom, nemlig et Tilskud til Alderdomsforsørgeskassen. Det maa være saaledes, at det da bliver muligt for dem, uden at hindrende Bestemmelser, som Forslaget indeholder, træde i Veien. Men det forekommer mig, man maa sige, at det er ikke Andet eller mere væsentlige Indvendinger mod Lovforslaget, end at lignende Indvendinger hundrede Gange ere fremkomne mod andre Lovforslag, som have ført til et Resultat. Det er Ting, hvorefter der maatte kunne bringes Overensstemmelse tilveie i Udvalget, hvis man iøvrigt vil fremme Sagen. Der er hverken heri eller i andre Indvendinger mod den formelle Side af Sagen med Hensyn til Regulativet, som kunde forelægges til Forhandling, og eiheller med Hensyn til de Dplysninger, som sadnes, og som jo kunne erhverves, Noget, som kan lægge Hindringer i Veien for, at Lovforslaget fremmes, hvis iøvrigt ikke uvedkommende Grunde, Grunde, som ikke ere hentede fra selve Lovforslaget, blive eller opfattes som en Hindring, men det vilde de jo sandsynligvis blive. Ialtsald foreligger der Udtalelser udenfor denne Sal, som gjøre det sandsynligt, at det vil blive opfattet som en Hindring, og jeg har ogsaa opfattet den ærede sidste Taler saaledes, at han formodede det Samme. Det vil altsaa formodentlig finde Sted, at dette Lovforslag ikke vil blive fremmet, og jeg vil heller ikke i den Henseende udtale noget Haab; man er bleven afvænt med at nære Haab i denne Henseende. Kun en Forvisning vil jeg udtale, nemlig den, at den Tid dog vistnok vil komme, og maaffe snart, vel ikke i denne Samling, at man ogsaa fra dette Flertals Side vil betragte det som rigtigt uden Hensyn til politiske Spørgsmaal at fremme denne Sag som den, der efter sin Natur er et neutralt Omraade, og et Omraade, hvor det hidtil har syntes, at meget forskellige politiske Ansuelser have kunnet mødes i denne Sal.

Paulsen: Jeg hører til dem her i Salen, som udtale, at jeg hilser Fremset.